

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: مجله هفته
۲۳ اگست ۲۰۲۱

چین: کلید توافق بر سر صلح افغانستان



رسانه های بین المللی از تصرف سریع کابل توسط طالبان به دنبال عقب نشینی نیروهای امریکائی از افغانستان آن هم بعد از حضور تقریباً ۲۰ ساله در این کشور، غافلگیر شده اند. این امریکا بود که بذر خشونت و جنگجوی طالبان را کاشت. هدف امریکا این بود که جوانان افغان و پاکستانی را در کنار مزدوران و شبه نظامیانی که از خاورمیانه به سمت منطقه حرکت کردند، آموزش دهد تا آنها با نیروهای شوروی که در سال ۱۹۷۹ میلادی وارد افغانستان شده بودند، بجنگند و در عین حال به انتصاب «ببرک کارمل» به عنوان رهبر افغانستان نیز کمک کرد. آنچه حقیقتاً باعث تغییر دیدگاه امریکا نسبت به طالبان شد، حملات تروریستی ۱۱ سپتمبر سال ۲۰۰۱ میلادی بود که توسط القاعده مستقر در افغانستان صورت گرفت؛ بعد از آن که رژیم وقت طالبان در آن زمان از تحویل دادن «اسامه بن لادن» رهبر القاعده به دولت «جرج دابلیو بوش» ممانعت کرد، نیروهای تحت رهبری امریکا با تأیید ملل متحد این ادعا درست نیست، ملل متحد بعد از آغاز حملات هوایی امریکا بر افغانستان، آن حملات را قانونی اعلام داشته، قانونیت بخشید] در اواخر سال ۲۰۰۱ میلادی به افغانستان حمله کردند. اهداف امریکا در ظاهر ماجرا، رها کردن مردم افغانستان از چنگ تروریسم و افراط گرایی مذهبی، احیای دموکراسی در این کشور و توسعه کلی منطقه بود؛ اما اگرچه گفته می شود که امریکا مبلغی معادل ۲ تریلیون دالر در افغانستان

هزینه کرده است اما با این حال نتوانست هیچ کدام از این اهداف ظاهری خود در افغانستان را محقق سازد و در عوض جنگ امریکا در افغانستان باعث مرگ و میر ده ها هزار نفر از مردم افغان و بی خانمانی و آوارگی بسیاری دیگر شد.

سؤال اصلی این است: منطق اشغالگری تقریباً ۲۰ ساله امریکا در افغانستان چه بوده است؟

در پاسخ به این سؤال باید گفت که شاید امریکا به دنبال این بود که از چین و روسیه پیشی بگیرد و نفوذ خود در منطقه و فراتر از آن را گسترش دهد و سایر بازیکنان منطقه ئی از جمله هند را در هژمونی منطقه ئی خود شریک کند و از جنگ داخلی در افغانستان در راستای متوقف کردن روند صعود و پیشرفت اقتصادی قدرت های رقیب بهره بگیرد. وقتی چین و پاکستان بر سر کریدور اقتصادی به توافق رسیدند و چین سرمایه گذاری در پروژه کریدور اقتصادی چین-پاکستان را آغاز کرد، برخی کشورها از تمام ابزار ممکن، از جمله طبق برخی گزارش های منتشر شده، شورش و یاغیگری، جهت خرابکاری در اجرای این پروژه بزرگ زیرساختی استفاده کردند.

برخی گزارش ها حتی نشان می دهند که امریکا و شرکای منطقه ئی واشنگتن به عنوان بخشی از طرح بزرگ تر خود، این اجازه را دادند که خاک افغانستان برای تحریک خشونت و ایجاد بی ثباتی در منطقه خودمختار اویغورهای شین جیانگ چین مورد استفاده قرار گیرد تا از این طریق اهداف امریکا و شرکایش که شامل تحریک شورش در شین جیانگ و انگ زنی به چین به بهانه نقض های حقوق بشری بود، محقق گردند.

اکنون زمان آن فرا رسیده است که امریکا بازی های مجموع صفر را متوقف کند و از سرزنش چین دست بردارد و در عوض از تلاش های چین و سایر کشورها که حقیقتاً در تلاش برای ریشه کن کردن تروریسم قدم بر می دارند، حمایت کند.

بر اساس گزارش منتشر شده در «الجزیره»، «ذبیح الله مجاهد» سخنگوی طالبان اعلام کرده است که این گروه اجازه نخواهد داد که از سرزمین افغانستان علیه کسی و یا کشور دیگری استفاده شود.

باید گفت که چنین رویکردی از سوی طالبان یک پیش درآمد و مقدمه چینی مثبتی از سوی آنها محسوب می شود. در حال حاضر زمان آن فرا رسیده است که تمام ذینفعان منطقه ئی و همچنین امریکا و متحدان واشنگتن منافع خودخواهانه خود را کنار بگذارند و به مردم افغان کمک کنند تا یک دولت فراگیر تشکیل دهند که تروریسم را پایان دهد و افغانستان را به سمت پیشرفت اقتصادی هدایت کند.

persian.cri.cn